

3. Sellises olukorras, nagu on arutusel põhikohtuasjas, tuleb siseriiklikul kohtul jätta kohaldamata kõik EÜ artikliga 43 vastuolus olevad siseriiklikud säted.

(¹) ELT C 89, 19.3.2011.

Euroopa Kohtu (suurkoda) 5. septembri 2012. aasta otsus (Cour d'appel d'Amiens'i — Prantsusmaa eelotsusetaotlus) — Euroopa vahistamismäärus, mis puudutab Joao Pedro Lopes Da Silva Jorget

(Kohtuasi C-42/11) (¹)

(Politseikoostöö ja õiguslane koostöö kriminaalasjades — Raamotsus 2002/584/JSK — Euroopa vahistamismäärus ja liikmesriikidevaheline üleandmiskord — Artikli 4 punkt 6 — Euroopa vahistamismääruse täitmata jätmise vabatahtlik alus — Rakendamine siseriiklikus õiguses — Vahistatu, kes on vahistamismääruse teinud liikmesriigi kodanik — Vangistuse täitmisele pööramiseks tehtud Euroopa vahistamismäärus — Liikmesriigi õigusnormid, mis näevad ette võimaluse jätta Euroopa vahistamismäärus täitmata üksnes juhul, kui tagaotsitav on vastava riigi kodanik)

(2012/C 331/07)

Kohtumenetluse keel: prantsuse

Eelotsusetaotluse esitanud kohus

Cour d'appel d'Amiens

Põhikohtuasja pooled

Joao Pedro Lopes Da Silva Jorge

Ese

Eelotsusetaotlus — Cour d'appel d'Amiens — Nõukogu 13. juuni 2002. aasta raamotsuse 2002/584/JSK Euroopa vahistamismääruse ja liikmesriikidevahelise üleandmiskorra kohta (EÜT L 190, lk 1; ELT erivaljaanne 19/06, lk 34) artikli 4 punkti 6 ja ELTL artikli 18 tõlgendamine — Euroopa vahistamismäärus vabadusekaotusliku karistuse täitmiseks — Liikmesriigi sätted, mis jätavad võimaluse jätta Euroopa vahistamismäärus täitmata selle liikmesriigi kodanikest tagaotsitavate puhul — Kodakondsusel põhinev diskrimineerimine

Resolutsioon

Nõukogu 13. juuni 2002. aasta raamotsuse 2002/584/JSK Euroopa vahistamismääruse ja liikmesriikidevahelise üleandmiskorra kohta artikli 4 punkti 6 ning ELTL artiklit 18 tuleb tõlgendada nii, et

kuigi liikmesriik võib asjaomase artikli 4 punkti 6 ülevõtmisel otsustada piirata olukordi, mil siseriiklik vahistamismäärust täitev õigusasutus võib selle sätte kohaldamisalasse kuuluva isiku üleandmisest keelduda, ei tohi ta välistada selle normi kohaldamisalast absoluutselt ja automaatselt viisil muude liikmesriikide kodanikke, kes viibivad või elavad selle riigi territooriumil, olenemata seotusest, mis neil selle liikmesriigiga on.

Eelotsusetaotluse esitanud kohus peab siseriiklikku õigust tervikuna arvestades ning siseriiklikus õiguses tunnustatud tõlgendusmeetodeid kasutades tõlgendama asjaomast siseriiklikku õigust võimalikult täpselt raamotsuse 2002/584 sõnastust ja eesmärki järgides, et tagada raamotsuse täieulatuslik rakendamine ja saavutada selle eesmärgiga kooskõlas olev tulemus.

(¹) ELT C 103, 2.4.2011.

Euroopa Kohtu (suurkoda) 5. septembri 2012. aasta otsus (Bundesverwaltungsgericht'i — Saksamaa eelotsusetaotlus) — Saksamaa Liitvabariik versus Y (C-71/11), Z (C-99/11)

(Liidetud kohtuasjad C-71/11 ja C-99/11) (¹)

(Direktiiv 2004/83/EÜ — Pagulasseisundi või täiendava kaitse seisundi andmise miinimumnõuded — Artikli 2 punkt c — „Pagulasseisund“ — Artikli 9 lõige 1 — Mõiste „tagakiusamisaktid“ — Artikli 10 lõike 1 punkt b — Usk tagakiusamise põhjusena — Selle tagakiusamise põhjuse ja tagakiusamisaktide vaheline seos — Ahmadiyya usurühmitusse kuuluvad Pakistani kodanikud — Pakistani ametiasutuste meetmed, mille eesmärk on keelustada õigus oma usku avalikult väljendada — Piisavalt tõsised meetmed, mille tõttu asjaomasel isikul võib olla põhjendatud kartus, et teda kiusatakse tema usu pärast taga — Faktide ja asjaolude eraldi hindamine — Artikkel 4)

(2012/C 331/08)

Kohtumenetluse keel: saksa

Eelotsusetaotluse esitanud kohus

Bundesverwaltungsgericht

Põhikohtuasja pooled

Hageja: Saksamaa Liitvabariik

Kostjad: Y (C-71/11), Z (C-99/11) Vertreter des Bundesinteresses beim Bundesverwaltungsgericht, Bundesbeauftragter für Asylangelegenheiten beim Bundesamt für Migration und Flüchtlinge osavõtul,

Ese

Eelotsusetaotlus — Bundesverwaltungsgericht — Nõukogu 29. aprilli 2004. aasta direktiivi 2004/83/EÜ miinimumnõuete kohta, mida kolmandate riikide kodanikud ja kodakondsuseta isikud peavad täitma, et saada pagulase või muul põhjusel rahvusvahelist kaitset vajava isiku staatus, ja antava kaitse sisu kohta (ELT L 304, lk 12; ELT eriväljaanne 19/07, lk 96), artikli 2 punkti c ja artikli 9 lõike 1 punkti a tõlgendamine — Pagulaseisundi tunnustamise tingimused — Piisava raskusastmega tagakiusamisakt — Pakistani ametiasutuste meetmed Ahmadiyya usurühmituse tegevuse piiramiseks

Resolutsioon

1. Nõukogu 29. aprilli 2004. aasta direktiivi 2004/83/EÜ miinimumnõuete kohta, mida kolmandate riikide kodanikud ja kodakondsuseta isikud peavad täitma, et saada pagulase või muul põhjusel rahvusvahelist kaitset vajava isiku staatus, ja antava kaitse sisu kohta artikli 9 lõike 1 punkti a tuleb tõlgendada nii, et:

— õiguse usuvabadusele iga riive, mis rikub Euroopa Liidu põhiõiguste harta artikli 10 lõiget 1, ei ole käsitatav „tagakiusamisaktina” direktiivi kõnealuse sätte tähenduses;

— tagakiusamisakt võib tuleneda selle vabaduse välise väljenduse riivist ja

— selleks et hinnata, kas õiguse usuvabadusele riive, mis rikub Euroopa Liidu põhiõiguste harta artikli 10 lõiget 1, võib olla käsitatav „tagakiusamisaktina”, peavad pädevad ametiasutused asjaomase isiku isiklikku olukorda arvestades kontrollima, kas teda ähvardab tema päritoluriigis selle vabaduse teostamise tõttu tegelik oht, et mõni direktiivi 2004/83 artiklis 6 nimetatud isik süüdistab teda või kohtleb või karistab teda ebainimlikult või alandavalt.

2. Direktiivi 2004/83 artikli 2 punkti c tuleb tõlgendada nii, et taotleja kartus tagakiusamise ees on põhjendatud, kui pädevad ametiasutused leiavad taotleja isiklikku olukorda arvestades, et mõistlikult võib arvata, et pärast päritoluriiki tagasipöördumist teeb ta usulisi toiminguid, mille tõttu esineb tegelik tagakiusamise oht. Pagulaseisundi taotluse individuaalsel hindamisel ei saa kõnealused ametiasutused taotlejalt mõistlikult oodata, et ta loobub nende usuliste toimingute tegemisest.

(¹) ELT C 130, 30.4.2011.
ELT C 173, 11.6.2011.

Euroopa Kohtu (suurkoda) 5. septembri 2012. aasta otsus (Upper Tribunal'i (Immigration and Asylum Chamber) — Ühendkuningriigi eelotsusetaotlus) — Secretary of State for the Home Department versus Muhammad Sazzadur Rahman, Fazly Rabby Islam, Mohibullah Rahman

(Kohtuasi C-83/11) (¹)

(Direktiiv 2004/38/EÜ — Euroopa Liidu kodanike ja nende pereliikmete õigus liikuda ja elada vabalt liikmesriikide territooriumil — Artikli 3 lõige 2 — Kohustus kooskõlas siseriiklike õigusaktidega hõlbustada nende „muude pereliikmete” riiki sisenemist ja seal elamist, kes on liidu kodaniku ülalpeetavad)

(2012/C 331/09)

Kohtumenetluse keel: inglise

Eelotsusetaotluse esitanud kohus

Upper Tribunal (Immigration and Asylum Chamber)

Põhikohtuasja pooled

Apellatsioonkaebuse esitaja: Secretary of State for the Home Department

Vastustajad: Muhammad Sazzadur Rahman, Fazly Rabby Islam, Mohibullah Rahman

Ese

Eelotsusetaotlus — Upper Tribunal — Direktiivi 2004/38/EÜ, mis käsitleb Euroopa Liidu kodanike ja nende pereliikmete õigust liikuda ja elada vabalt liikmesriikide territooriumil ning millega muudetakse määrust (EMÜ) nr 1612/68 ja tunnistatakse kehtetuks direktiivid 64/221/EMÜ, 68/360/EMÜ, 72/194/EMÜ, 73/148/EMÜ, 75/34/EMÜ, 75/35/EMÜ, 90/364/EMÜ, 90/365/EMÜ ja 93/96/EMÜ (ELT L 158, lk 77) artikli 3 lõike 2 ja artikli 10 lõike 2 tõlgendamine — Mõiste liidu kodaniku „muud pereliikmed” direktiivi artikli 3 lõike 2 tähenduses — Abielupaari ülalpeetavad pereliikmed, kelle abikaasa on kolmanda riigi kodanik — Pereliikmed, kes ei ole abielupaari ülenejad lähisugulased

Resolutsioon

1. Euroopa Parlamendi ja nõukogu 29. aprilli 2004. aasta direktiivi 2004/38/EÜ, mis käsitleb Euroopa Liidu kodanike ja nende pereliikmete õigust liikuda ja elada vabalt liikmesriikide territooriumil ning millega muudetakse määrust (EMÜ) nr 1612/68 ja tunnistatakse kehtetuks direktiivid 64/221/EMÜ, 68/360/EMÜ, 72/194/EMÜ, 73/148/EMÜ, 75/34/EMÜ, 75/35/EMÜ, 90/364/EMÜ, 90/365/EMÜ ja 93/96/EMÜ, artikli 3 lõiget 2 tuleb tõlgendada nii, et: